

Въ споменъ на Х. Димитра Асемовъ

1867 Год.

Пъргаво сърце юнашко затупеа
О гненна кръвъ му са в' жили распръва
Блѣскава си грабва, какъ слънцѣто, пушка,
Ѣ хва си коня и сабя припасва,
Драги си братя той вика въ полето,
А лень байрякъ имъ посочва юнашки
И на байряка исписанъ отъ злато
С' мечъ у десница си Левтъ балкански,
Викомъ юнагъ са провиква гръмовно
О стра си сабя върти и говори:
„Българинъ има днесъ врѣме най-згодно
О бшо въстание той да отвори
Дружно и мжжки глава да подигне
А деския яремъ османский да махне!“

А.

